

koleda
Chtěl jsem pít koláče

Podkrkonošská od Bozkova

(Doprovod: 8)

Valčík

1. Chtěl jsem pít ko - lá - če, ne - by - lo pe - něz,
6 tak - že jsem sot - va na ty kvas - ni - ce sved. Vy - vě - řit
11 si mouku, cu - kr a mák ta - ky a ji - né vě - ci.

2. Nejhůře mně bylo o ty kvasnice,
třikrát jsem pro ně byl, ba
ještě více. Sládek vždycky
mroukal, kvasnic mi nenechal,
a to bylo zle.

3. Když jsem přišel domů, žena
proti mně, nesu-li kvasnice,
hned se ptala mě. Já jí
odpověděl, že jich sládek
neměl, a tu bylo zle.

4. Popadla přeslici, za mnou
se hnala, velký kus od domu
pořád mlátila. Ty nešťastný
osle, kdo tebe kam pošle,
nic nevyřídíš.

5. Já popadnu putnu, běžím
ku Praze, tam jsem kvasnic
dostal, pospíchám zase.
Než nastoje věřte,
zmrzly mně na cestě,
co žena řekne?

6. Když jsem přišel domů, již
byl Štědrý den, jen ty,
má ženuško, mouku z pece
vem. Kvasnice již máme,
hned to zaděláme, neb
již čas máme.

7. Byli jsme hotovi za malou
chvíli, najednou do pece
jsme to vsadili. Jak
první vytáhla, hned ho
rozlomila, on byl sražený.

8. Žena s velkou zlostí
u pece stála, vlasy
z hlavy dřela a mne
mluvila. Ty nešťastný
osle, kdo tebe kam
pošle, nic nevyřídíš.

9. Popadla lopatu, za
mnou se hnala, velký
kus od domu pořád mě
tloukla. Tu mne
porazila, lopatou mě
bila, nic do tě není.

10. A já od té doby doma
jsem nebyl, jsou-li
koláče v peci, to já
nevím. Koledovat musím,
o kus chleba prosím,
těžce se živím.

11. Ale já vás žádám
koledy dejte, jaké já
hody mám, to si
nepřejte. Nerozlobte
ženy, neb velkou
zlost mají, si pozor
dejte.